

Dintre numeroasele mănăstiri vizitate, din țară sau străinătate, cele două mănăstiri - Pantocrator și Sf. Treime din comuna Drăgănești-Vlașca, construite recent, transcerne percepției vizuale, în mintea noastră ca un reper al ortodoxiei zonei, cu valori și caracteristici unice. Așezate în fața unei păduri seculare de stejar, peisajul este de poveste, cu arbori care trebuie declarații monumente ale naturii, unii dintre aceștia în fața porții mănăstirii Pantocrator alții de o parte și de alta a șoselei Drăgănești - Vlașca - Videle cu un arborete între ei format din gherghinari și trandafiri sălbatici. Natura zonei amplifică măreția Mănăstirilor prin arealul creat, cu un mesaj de pace, credință, respect coeziune socială și spirituală.

Independența prin cultură

De la apariția creștinismului care a marcat istoria umanității prin o nouă filozofie de viață prin transcendența lui Isus Hristos, omul, oamenii indiferent de etnie, popor, națiune sunt caracterizați prin un Eu specific, dobândit prin educație, cultură, spiritualitate care au contribuit la formarea personalității acestora. Concepțiile lor, apartenența la o comunitate economică, culturală, religioasă au determinat o legătură socială în primul rând cu comunitatea în care sunt integrați indivizii, cu instituțiile create. Această legătură în spațiul românesc și nu numai s-a realizat prin instituțiile de cult, în cazul nostru, biserica. Prin slujitorii ei, a fost alături de individ, comunitatea din care făcea parte, pe tot parcursul vieții individuale sau colective: naștere, botez, cununie, boală, moarte. Pentru satele noastre, a avut și are, de la primele biserici tip bordei, de lemn, sau de zid, schituri și mănăstiri menționate din evul mediu și până în prezent, dar și în viitor, rolul de a asigura o coeziune socială, economică, spirituală, culturală, istorică, a comunității respective, formate din tineri, adulți, bătrâni și copii. Biserica și școala în lumea satului românesc sunt instituțiile care au cultivat, propagat, cultura, spiritualitatea românească, personalitatea membrilor comunităților locale. Munca, intelectuală sau fizică, a educatorului, profesorului, preotului, monahului este un apostolat. Din această perspectivă, învățătorii, profesorii, preoții sunt numiți apostoli ai neamului, în toate timpurile. Nu este suficient să fii un absolvent de studii superioare în domeniu, trebuie să știi să comunici în așa fel cu cei ce ascultă, elev, copil, părinte, credincios, comunitate, să înțeleagă, să fie pătruns/pătrunși, de discurs sau acțiunile didactice și spirituale pentru a forma un om educat, social, responsabil. Experiența didactică, pastorală este o condiție, un har fără de care obiectivele necesare formării individului pentru viață, în societatea concurențială din care face parte nu pot fi realizate. Promovarea experienței pozitive, a culturii locale, naționale, a credinței strămoșești sunt în genere obiectivele educatorului, profesorului și preotului. De când ne naștem, indiferent dacă suntem

conștienți sau nu, suntem expuși unor experiențe de viață. Acestea au o legătură cu educația noastră, școlară sau spirituală, realizată de școală și biserică. Ctitorii de școli, biserici și mănăstiri, așezăminte sociale, medicale, reprezintă cel mai de prestigiu aspect al activității sociale, culturale, religioase, practicate de poporul român și națiunea română. Acest articol este un pro domo pentru instituția ctitoriei în spațiul românesc realizată de comunități, personalități, ierarhi. Noile mănăstiri din comuna Drăgănești- Vlașca constituie împlinirea dorinței de secole a credincioșilor de a avea un așezământ de acest fel în zonă, după dispariția în condiții neelucidate a mănăstirii din partea de sud-est a satului Drăgănești-Vlașca. Existența acesteia este menționată de documentele medievale și crucile din zona Lacului Lupului, de pe moșia Costieni, Asan Aga, astăzi comuna Bujoreni județul Teleorman. Putem considera că este reînvierea vechiului schit din satul Baba existent pe partea dreaptă a râului Câlniștea, în oglindă cu satul Răsuceni menționat de documentele medievale. Ctitoria Mănăstirilor din comuna Drăgănești este o acțiune de fapte remarcabile a unor credincioși, prelați ai locului. Despre aceste fapte care vin în continuarea altor aspecte de acest fel ne referim în prezentarea noastră. O scurtă istorie a zonei este necesară, obligatorie pentru a înțelege importanța acestor mănăstiri pentru acest spațiu geografic, încărcat de istorie. Este demn de scos în evidență inițiativa Bisericii Ortodoxe Române de a înființa două mănăstiri în zonă, pe terenurile și construcțiile unor obiective lăsate în degradare după 1989, în comuna Drăgănești -Vlașca: fostul spital zonal și o clădire părăsită a IAS. Cele două mănăstiri se află pe drumul Județean Drăgănești - Vlașca - Videle:

□ prima - Mănăstirea Pantocrator - la terminarea satului, pe locul fostului spital zonal cu o intrare străjuită de doi stejari seculari, monumente ale naturii;

□a doua mănăstire „Sfânta Treime”, tot pe partea dreaptă, la cca 2 km de prima, în locația fostului IAS, Drăgănești- Vlașca, la marginea pădurii. Articolul nostru are ca obiectiv prezentarea acestora, a ierarhilor zonei care au contribuit la realizarea obiectivelor monahale. De asemenea sunt prezentate impresiile autorului după vizitele la aceste lăcașuri de cult. Mănăstirea Pantocrator se evidențiază prin câteva aspecte care impresionează vizitatorul, credinciosul:

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

►Locația aleasă de cei doi ctitori părintele Serafim arhidiaconul prea sfințitului Galaction, Episcopul Teleormanului și părintele Sebastian, starețul mănăstirii;

►Clădirile realizate: biserica paraclis, Sf Magdalena sfințită la 4 mai 2014, la care a participat și autorul acestui articol, sala de mese, bucătăria, altarul de vară închinat Schimbării la față a Domnului, sfințite peste un an în 2015 și Biserica cea mare a mănăstirii, o construcție monumentală, cu o pictură interioară, extraordinară, aflată în curs de amenajare; Casa mănăstiri;

►Mănăstirea Pantocrator din Drăgănești- Vlașca este un unicat în zonă dar și în țară prin arhitectura specifică bisericii grecești. Grădina mănăstirii cu un peisaj relaxant, cu spații verzi și plante de grădină de un colorit deosebit; Cultura de lavandă din spatele locației mănăstirii, după care urmează pădurea de stejari;

►Activitatea celor doi slujitori ai credinței - Sebastian și Serafim care cu un har rar întâlnit reușesc să adune la fiecare sărbătoare sute și chiar mii de credincioși, prin slujbele ținute, prin moaștele aduse, prin organizarea deosebită a activităților religioase, sociale. Sfințirea bisericii paraclis, la 4 mai 2014 s-a desfășurat cu o mare mulțime de credincioși, printre care m-am aflat, a avut loc în duminica Minorositelor. Pentru cititorii noștri Duminica Minorositelor este Duminica a treia după Sfintele Paști. „Biserica Ortodoxă le pomenește și le cinstește pe Sfintele Femei Mironosițe, care au venit la mormântul Mântuitorului Iisus Hristos cu miresme de mare preț, primind de la îngeri, înaintea tuturor, vestea că Hristos a înviat din morți. Aceste femei purtătoare de mir au devenit mărturisitoare curajoase ale Învierii Domnului, învrednicindu-se de marea bucurie a întâlnirii cu Însuși Hristos Cel înviat din morți (cf. Matei 28, 9). Numele acestor femei la mormântul domnului este menționat de Noul Testament ca un act de mare curaj și responsabilitate în mărturisirea

credinței în Hristos decât teama provocată de cei care au hotărât răstignirea Sa. Devotate lui Hristos, mironosițele sunt numite de Sfântul Ioan Gură de Aur „apostoli către apostoli”. Apud: (Creștin Ortodox). Numele lor este : Maria Magdalena, Maria - mama lui Iacov și a lui Iosif sau Iosie, Maria lui Cleopa, Ioana - soția lui Huza, un ispravnic al regelui Irod, Salomeea și Suzana, care au ajutat pe Mântuitorul și pe Sfinții Apostoli, în lucrarea sfântă de propovăduire a Evangheliei. La acestea se adaugă Marta și Maria, surorile dreptului Lazăr din Betania. Apud: (Biblia Anania). Maria Magdalena este prima femeie vindecată de Isus Hristos (Evanghelia după Luca (8:2), după care l-a urmat tot timpul, că a stat lângă crucea lui Isus, apoi la mormântul mântuitorului (Marcu 15. 40-41, 15:47). Evanghelia după Marcu menționează că în duminica Paștilor s-a dus la mormântul lui Isus cu celelalte femei, Domnul Înviaț S-a arătat numai acesteia și a trimis-o să anunțe vestea ucenicilor. (Marcu 16:1-8, 16:19, In. 20:14- 18). Versetele din Noul Testament menționează despre Maria Magdalena:

„Tot în prima zi, a Învierii, Domnul s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni! (Marcu 16:9). Ea stătea afara lângă mormântul gol și plângea și plecându-se spre mormânt a văzut doi îngeri în veșminte albe, unde a fost trupul Lui Iisus. Îngerii au întrebat-o: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea a răspuns: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus! Apoi întorcându-se înapoi a văzut pe Iisus, care a întrebat-o: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea crezând ca este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi ridica! Iisus iarăși i-a zis: Marie! Ea întorcându-se și văzând ca este Iisus, a exclamat în evreiește: Rabuni! (adică Învățătorule). Apoi Iisus a trimis-o la propovăduirea Evangheliei și Maria Magdalena a mers și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul”. (Ioan 20:11-18).

Prezentăm aceste aspecte despre Maria Magdalena pentru a reliefa semnificația acestei denumiri dată bisericii din curtea Mănăstirii

Pantocrator din Drăgănești-Vlașca și contribuția, intuiția, harul celor doi părinți înemeietori ai mănăstirii. Exageți ai istoriei religiilor, dr. Tal Ilan consideră că Maria Magdalena a fost fondatoarea creștinismului, fiind prima persoană care a susținut că Isus a înviat. După o altă tradiție a bisericii ortodoxe o parte din relicvele sfintei au fost îngropate la Efes după care la Roma. Acestea au fost aduse la mănăstirea Pantocrator de la Drăgănești Vlașca în 2014 cu binecuvântarea și sprijinul părinelui Galaction, episcopul de Teleorman. Mănăstirea Pantocrator este nu numai un loc de închinăciune ca toate celelate mănăstiri întemeiate de români, dar și o istorie vie a acestei zone, numite Vlașca, care înseamnă țara românilor. Omul sfițește locul. Între acești oameni, părinții Sebastian și Serafim și comunitatea locală a comunei Drăgănești-Vlașca care a acordat atenție prin donarea locațiilor respective pentru aceste două mănăstiri trebuie elogiată. Aceste acțiuni sunt în

continuarea celor menționate pentru ridicarea monumentului Vlăscean, în 1930, a monumentului ridicat de "Cultul Eroilor", în cinstea eroilor din Războiul pentru realizarea României Mari.

Prof. univ dr Ștefan Păun

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură